

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanku a členiek JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Anny Petruľákovej v právnej veci žalobcu: **J**, zast. JUDr. **A**, advokátom, Advokátska kancelária, ul. **K**, proti žalovanému: **H**, zast. JUDr. **B**, advokátom, Advokátska kancelária, **M**, o zaplatenie 810 000 Sk a prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 26. októbra 2006 č. k. 10 Cb 2446/1996 – 324, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 26. októbra 2006 č. k. 10 Cb 2446/1996 – 324 **p o t v r d z u j e .**

V časti ohľadne náhrady trov prvostupňového konania napadnutý rozsudok **m e n í** tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov prvostupňového konania v sume 129 075 Sk do troch dní na účet jeho právneho zástupcu.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 810 000 Sk zo 17,6 % úrokom z omeškania od 1.6.1997 do zaplatenia a náhradu trov konania v sume 263 293 Sk na účet advokáta. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že návrhom na začatie konania z 26.3.1996 sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 810 000 Sk titulom majetkového vysporiadania po transformácii družstva **H**, v.d..

Z vykonaného dokazovania prvostupňový súd mal za preukázané, že pôvodné výrobné družstvo H vypracovalo transformačný projekt na základe správy o výsledku previerky správnosti účtovnej závierky za rok 1991 a prvý štvrťrok 1992, ktorú vydal Ing. J audítor, ktorý bol chválený 31.5.1992. Podľa tohto projektu bolo dohodnuté, že dôjde k rozdeleniu družstva na dve samostatné družstvá a to H družstvo a J družstvo, čo sa aj následne udialo a čo aj vyplýva z notárskej zápisnice N 406/92 a Nz 403/92. Ďalej podľa transformačného projektu v bode 7 písm. h/ bolo dojednané, že spoločná činnosť na ktorú boli uzavreté hospodárske zmluvy budú ponechané do ukončenia platnosti hosp. zmlúv a mesačne sa bude rozúčtovať v podiele 60 % pre H družstvo a 40 % pre J družstvo až do ukončenia ich činnosti. Dňa 28.8.1992 bola uzavretá nová hospodárska zmluva medzi A a H v. d. H., pričom obsah tejto zmluvy bol totožný s obsahom predchádzajúcej hospodárskej zmluvy a k uzavretiu tejto hospodárskej zmluvy došlo iba preto, že došlo k zmene v označení odberateľa t.j. A. Mimo uvedenej zmluvy boli v platnosti ešte ďalšie dve hospodárske zmluvy o prenájme mechanizmov za obdobie od 1.6.1992 do 31.12.1992, ktorá bola podpísaná 1.6.1992, teda až po schválení transformačného projektu. Ďalej bola v platnosti zmluva so strediskom V, ktorá bola ukončená k 31.12.1992. Nové hospodárske zmluvy pre novovznikajúce subjekty mohli vzniknúť až po 31.8.1992, kedy tieto subjekty boli zaregistrované v Obchodnom registri a preto je potrebné vychádzať z toho, že pri zachovaní pôvodného obsahu práva a povinnosti z nich plynuli pre dodávateľa v.d. H H., čo potom znamená ďalej, že zisk plynúci z takýchto činností, bolo potrebné rozdeliť 60:40. Tie zmluvy nie je preto možné ani inak vykladať a prehlásenia žalovaného po tom, že zmluvy podpísala až časovým odstupom niekoľkých dní pre ich platnosť a záväznosť nemajú žiaden vplyv. To, že žalovaný sa stal právnym nástupcom pôvodného právneho subjektu H v. d. H. konštatoval už v uznesení zo dňa 27.5.2005 č. k. 7 Obo 276/2003 Najvyšší súd SR. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že ide o žalobu na plnenie z vyššie citovanej dohody pre porušenie zmluvnej povinnosti určenej pri rozdelení právneho predchodcu účastníkov konania. Transformačný projekt bol na valnej hromade schválený. Poukázal na ust. § 2 ods. 1, 2 zák. č. 42/1992 Zb. Ďalej konštatoval, že zo znaleckého posudku vypracovaného Ing. M bol vytvorený zisk 1 434 654 Sk. Žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 217 885 Sk za mesiac september 1992. O časti nárokov žalobcu za obdobie október - november 1992 právoplatne rozhodol Okresný súd v H. rozsudkom z 20.12.2002 č.k. 11 C 449/2000. Podľa záverov vyplývajúcich z obsahov znaleckého posudku súdneho znalca J zisk za október - december 1992 predstavoval spolu sumu 1 124 637 Sk, teda po odpočítaní sumy za obdobie september 1992 ktorú žalovaný dobrovoľne zaplatil žalobcovi, ako bolo uvedené 217 885 Sk a tiež po odpočítaní sumy 112 383 Sk, ktorú sumu zaplatil žalovaný 28.7.1995 ako 40 % podiel na spoločnej činnosti a to konkrétne nájomné

za mechanizmy v mesiaci október, november a december 1992. Ďalej bola zaplatená suma 183 881 Sk na základe citovaného rozsudku Okresného súdu v Humennom.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že aj bez ďalšieho dokazovania je nárok žalobcu na zaplatenie sumy 160 000 Sk opodstatnený, preto v tejto časti žalobe vyhovel. V priebehu konania si žalovaný tzv. protižalobou uplatnil nárok na zaplatenie sumy 382 820 Sk. V danom prípade však nejedná sa o vzájomný návrh, ale len o obranu žalovaného proti žalobcovi. Rozhodnutie o náhrade trov konania posúdil podľa § 142 ods. 1 OSP.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok súdu prvostupňového súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že ani tento v poradí už tretí rozsudok prvostupňového súdu nevychádza zo skutočného stavu veci, ale nekriticky a bez dôkazov vyhovuje žalobe s tvrdením, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno. To sa prejavilo aj pri priznaní náhrady trov konania, keď priznal aj za také úkony, ktoré nemožno zahrnúť pod ust. vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Žalobca nepreukázal opodstatnenosť ani jedného zo štyroch uplatnených nárokov.

Žiadny podiel na zisku 400 000 Sk po bývalom v. d. H za obdobie od 31.3. do 31.8.1992 neobstojí. H, v.d. k 31.3.1992 neuzavrelo žiadne účtovné knihy, ale pokračovalo v účtovaní do 31.8.1992. v. d. H zaniklo bez likvidácie k 31.8.1992. Ďalej poukázal na nesúrodosť v jednotlivých účtovných dokladoch, ktoré súd správne nevyhodnotil a nerešpektoval ani zrušujúce uznesenia odvolacieho súdu, ktoré tomu predchádzali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods.2, OSP), na pojednávaní prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania rozhodnutia (§ 212 ods.1, § 214 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je právne dôvodné, prvostupňový súd rozhodol vecne správne, preto jeho rozhodnutie potvrdil (§ 219 OSP).

Vo veci samej odvolací súd v podstatnej miere odkazuje na správne dôvody napadnutého rozhodnutia, ktoré si osvojuje. S poukazom na dôvody odvolania však odvolací súd dôvody prvostupňového rozsudku dopĺňa. Vo veci odvolací súd už rozhodoval, keď prvší rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 20.6.2000 č. k. 10 Cb 2446/06 – 141 svojím uznesením z 11.3.2002 č. k. 7 Obo 361/2000 – 157 zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Už z tohto uznesenia vyplýva, že nielen listiny a dohody, podľa ktorých došlo k transformácii družstva a určenie jednotlivých práv a povinností bolo ťažkopádne a ťažko zrozumiteľné. V podstate tomu zodpovedala aj samotná žaloba. V tom mal prvostupňový súd ťažkú pozíciu a riešil ju nariadením znaleckého dokazovania. Znalec zodpovedal sporné otázky aj dopĺňujúce, ale zo strany žalovaného nebola s ním vyslovená spokojnosť.

Aj ďalší rozsudok prvostupňového súdu z 15. mája 2003 č. k. 10Cb 2446/96 – 205 bol uznesením Najvyššieho súdu SR z 27.5.2005 č. k. 7 Obo 276/2003 – 227 a prvostupňovému súdu nemožno uprieť snahu vec čo najobjektívnejšie rozhodnúť s podkladmi, ktoré mal k dispozícii to bolo ťažké. Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom rozhodol objektívne a nič nové do rozhodnutia či dokazovania by nebolo možné objektívne doplniť preto napadnutý rozsudok potvrdil. Základ nároku odvolací súd priznal už v predchádzajúcich zrušujúcich uzneseniach.

Náhradu trov konania prvostupňový súd prisúdil žalobcovi podľa vyčíslenia žalobcu (č. l. 319 - 320) bez toho, aby ich výšku bol preskúmal. Keďže aj táto časť rozhodnutia bola napadnutá, odvolací súd ju preskúmal. Na chaotickom postupe v konaní pred prvostupňovým súdom nemalý podiel mali účastníci a tomu zodpovedá aj účtovanie trov právneho zastúpenia a prakticky za každé podanie, aj keď jednotlivé úkony bolo možné vybaviť na pojednávaní. Za účelne vynaložené trovy žalovaného z položiek uvedených na str. 10 napadnutého rozsudku (pol. 1), 2), 3), 7), 9), 14, 15), 16), 18), 19), 27) a 29), spolu: 121 575 Sk, pol. 30) režijný paušál priznáva do výšky 2 500 Sk, cestovné náklady sumou 5 000 Sk, celkovo teda náhradu trov v sume 129 075 Sk (121 575 + 2 500 + 5 000). Povinnosť nahradiť žalobcovi účelne vynaložené trovy konania sa zakladá na ustanovení § 142 ods.1 OSP. Náhrada trov sa priznáva na účet advokáta, ktorý má povinnosť trovy s účastníkom, ktorého zastupoval náklady vyúčtovať. Pri povinnosti nahradiť trovy zákon nerozlišuje osobitne trovy advokáta a účastníka, ktorého zastupoval (§ 149 ods. 1 OSP).

Náhradu odvolacích trov súd žalobcovi nepriznal, pretože tieto mu nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 6. februára 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.N.